

തൈയ്യശ്ശി

**St. George's HSS,
Velamcode**

**Little Kites
(Batch: 2022 - '25)**

MESSAGES

Sr. Mercykutty K. Joy
Headmistress

Message

It is an immense pleasure to share with you the digital magazine prepared by the Little Kites members of our school. The work is a showcase of different technical know-how of our students who stood as the pillars of this accomplishment.

I appreciate the endeavours fulfilled by the team and extend my warm wishes to continue this journey towards excellence.

Sr. Maria Therese SIC
Staff Secretary

Message

I express my wholehearted gratitude and wishes to the entire team who had burned their midnight toil for the successful completion of this excellent piece of work.

God bless you all for ever and ever.

EDITORIAL BOARD

Chief Editor: Aleena Andrews

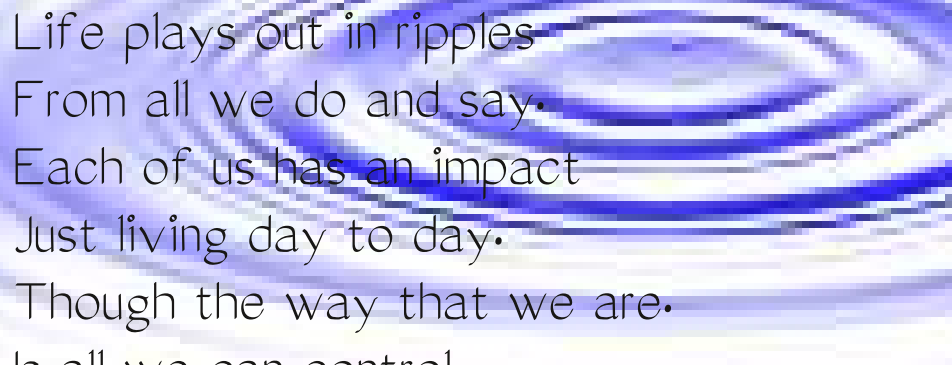
Sub Editors : Joyal K. Vipin
Manuel Sabins
Abhinav Krishna
Anna Biju
Amal James
Prithwin Manoj
P. Sharon

Contents

- 1) Ripples
- 2) The Life of a Girl
- 3) ദാമുവിന്റെ അത്യാഗ്രഹം വരുത്തിയ വിന
- 4) Picture 1
- 5) Picture 2
- 6) Picture 3
- 7) Picture 4
- 8) അപ്പൂപ്പനും അമ്മയുടെയും ചായങ്ങളും
- 9) Long Lasting Memories
- 10) ഇലം

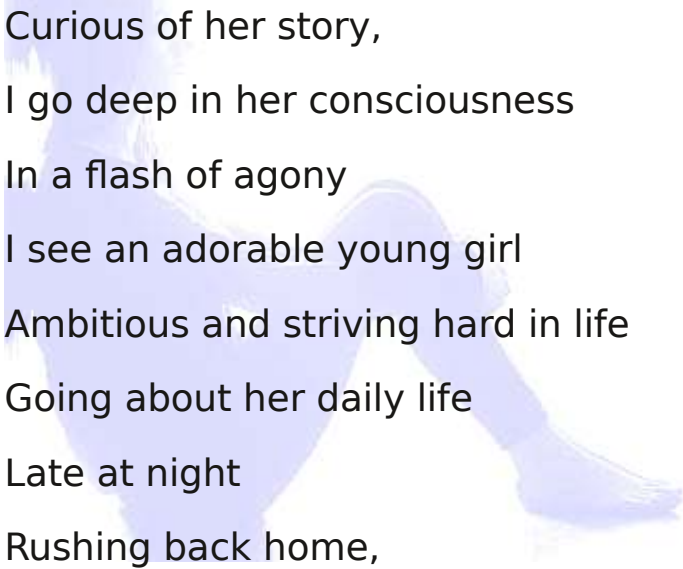
Ripples

Life plays out in ripples
From all we do and say.
Each of us has an impact
Just living day to day.
Though the way that we are,
Is all we can control,
We are drops in an ocean
That we should consider our whole,
Positively and its opposite.

By Farhana V. A.

The Life of a Girl

Curious of her story,
I go deep in her consciousness
In a flash of agony
I see an adorable young girl
Ambitious and striving hard in life
Going about her daily life
Late at night
Rushing back home,
she decides to take up the dark alley.

ദാമുവിന്റെ അത്യാഗ്രഹം

ഒരിടത്തൊരിടത്ത് ദാമു എന്ന് പേരുള്ള സ്വാർത്ഥനും അത്യാഗ്രഹിയുമായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അയാളുടെ മൃഗത്വ സ്വർണനാണയങ്ങൾ അടങ്ങിയ സഞ്ചി നഷ്ടമായി. അയാൾ കുറെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും സഞ്ചി കിട്ടിയില്ല. അയാൾ നിരാശനായി.

അപ്പൂപ്പനും അമ്മൂമ്മയും ചാവങ്ങയും

അയാൾ നിരാശനായിരിക്കുന്നത് കണ്ട അയാളുടെ സുഹൃത്ത് കാര്യം അന്വേഷിച്ചു. സ്വർണനാണയങ്ങൾ കാണാതായ വിവരം ദാമു സുഹൃത്തിനോട് പറഞ്ഞു. അയാളുടെ സുഹൃത്ത് ഒരു സത്യസന്ധനും പരോപഹാരിയും ആയിരുന്നു. സുഹൃത്തിന്റെ പേര് രാമു എന്നായിരുന്നു. രാമു ദാമുവിനെ സഹായിക്കാനായി നാണയത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചു.

കുറെ അന്വേഷണത്തിനൊടുവിൽ രാമുവിന് ദാമുവിന്റെ നാണയങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന സഞ്ചി കിട്ടി.

രാമു സഞ്ചിയുമായി ദാമുവിന്റെ അടുക്കലെത്തി. ദാമുവിന് സന്തോഷമായി. ദാമു സഞ്ചി തുറന്ന് നാണയങ്ങൾ എണ്ണി നോക്കി. മൃഗത്വ സ്വർണനാണയങ്ങൾ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അത്യാഗ്രഹിയായ ദാമു രാമുവിനോട് പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ സുഹൃത്തേ, ഇതിൽ നാല്പത് സ്വർണനാണയങ്ങൾ

ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതിൽ മൂപ്പരു നാണയങ്ങളെ ഉള്ളൂ. താങ്കൾ ബാക്കി നാണയങ്ങൾ എടുത്തോ ?"

"ആ സഞ്ചിയിൽ അത്രയും നാണയങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞാൻ അതിൽ നിന്നും ഒന്നും എടുത്തിട്ടില്ല." രാമു വിചക്ഷണന്റെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ദാമു അത് സമ്മതിച്ചില്ല. അവർ തമ്മിൽ തർക്കമായി. അവസാനം തർക്കം മൂത്ത് നായാധിപന്റെ അടുത്ത് പോകാമെന്നായി.

അവർ രണ്ടു പേരും കൂടി ഒരു നായാധിപന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു. എന്നിട്ട് നടന്നതെല്ലാം ന്യായാധിപനെ അറിയിച്ചു. ന്യായാധിപൻ കുറച്ചു സമയം ആലോചനാ നിമഗ്നനായി ഇരുന്നു. അതിന് ശേഷം ദാമുവിനോട് ചോദിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ സഞ്ചിയിൽ നാൽപ്പതു സ്വർണനാണയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് നിങ്ങളുടേക്ക് ഉറപ്പാണോ ?" അത്യാഗ്രഹിയായ ദാമു പറഞ്ഞു. "അതെ, ആ സഞ്ചിയിൽ നാല്പ്പതു സ്വർണനാണയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു." അതുകേട്ടു ന്യായാധിപൻ രാമുവിനോടു ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ ഈ സഞ്ചിയിൽ നിന്ന് നാണയങ്ങൾ എടുത്തോ?" രാമു വിചക്ഷണന്റെ പറഞ്ഞു. "ഇല്ല. ഞാൻ അതിൽ നിന്ന് ഒന്നും എടുത്തിട്ടില്ല. എന്റെ കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ മൂപ്പരു നാണയങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

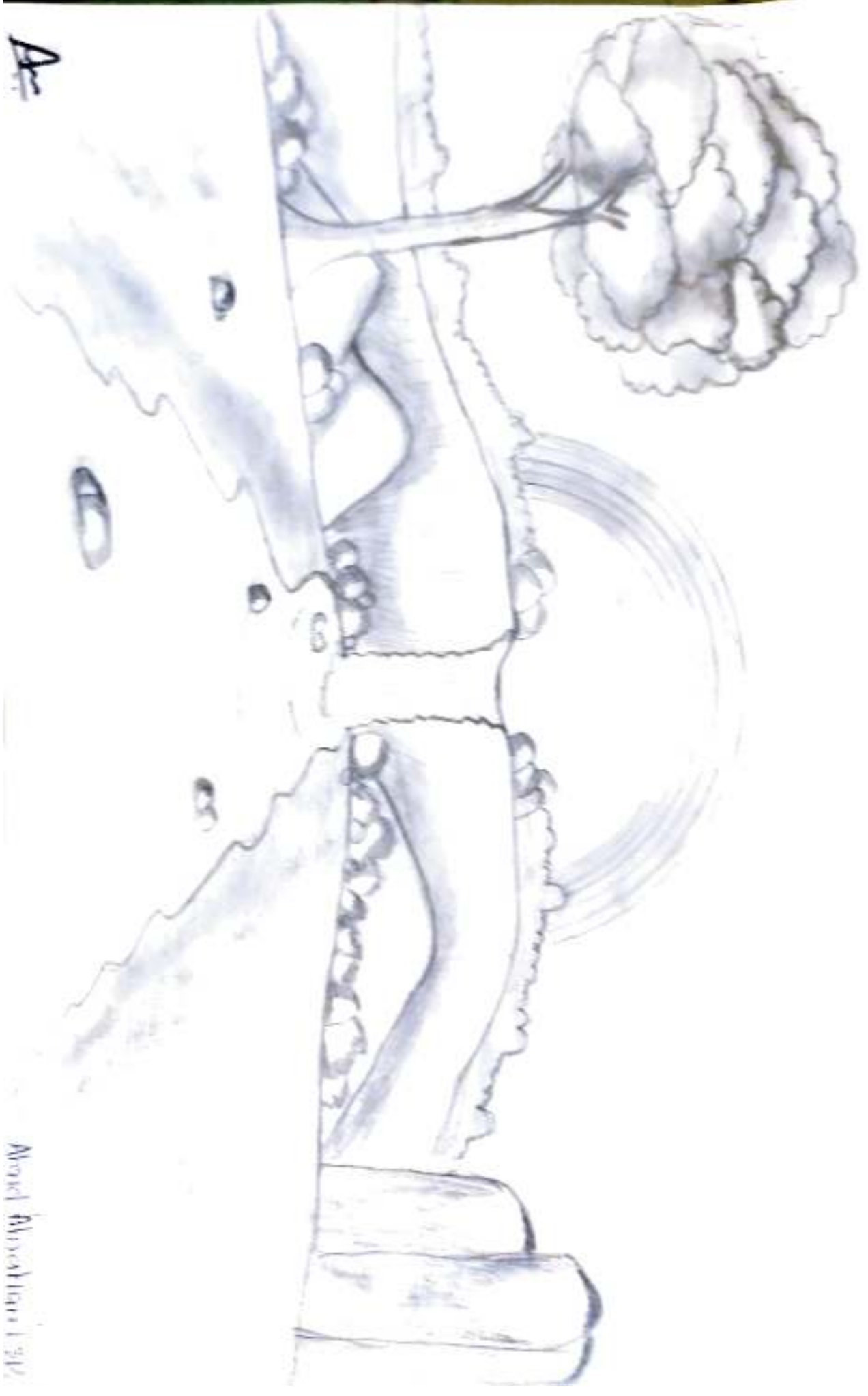
കുറച്ചു നേരത്തിന് ശേഷം ന്യായാധിപൻ ദാമുവിനോട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ സഞ്ചിയിൽ നാൽപ്പതു നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് അല്ലെ പറഞ്ഞത്. പക്ഷെ ഈ സഞ്ചിയിൽ മൂപ്പരു നാണയങ്ങളെ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ സഞ്ചി നിങ്ങളുടേത് ആയിരിക്കില്ല. ഈ സഞ്ചി ഞാൻ

രാമുവിന് കൊടുക്കുവാൻ. നിങ്ങളുടെ സഞ്ചി ഏത്രയും പെട്ടെന്ന് കിട്ടട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു."

അങ്ങനെ അത്യാഗ്രഹിയായ ദാമു നാണിച്ചു തലയും താഴ്ത്തി നിന്നു.പരോപകാരിയായ രാമുവിന് മൂപ്പത് സ്വർണനാണയങ്ങൾ കിട്ടി.

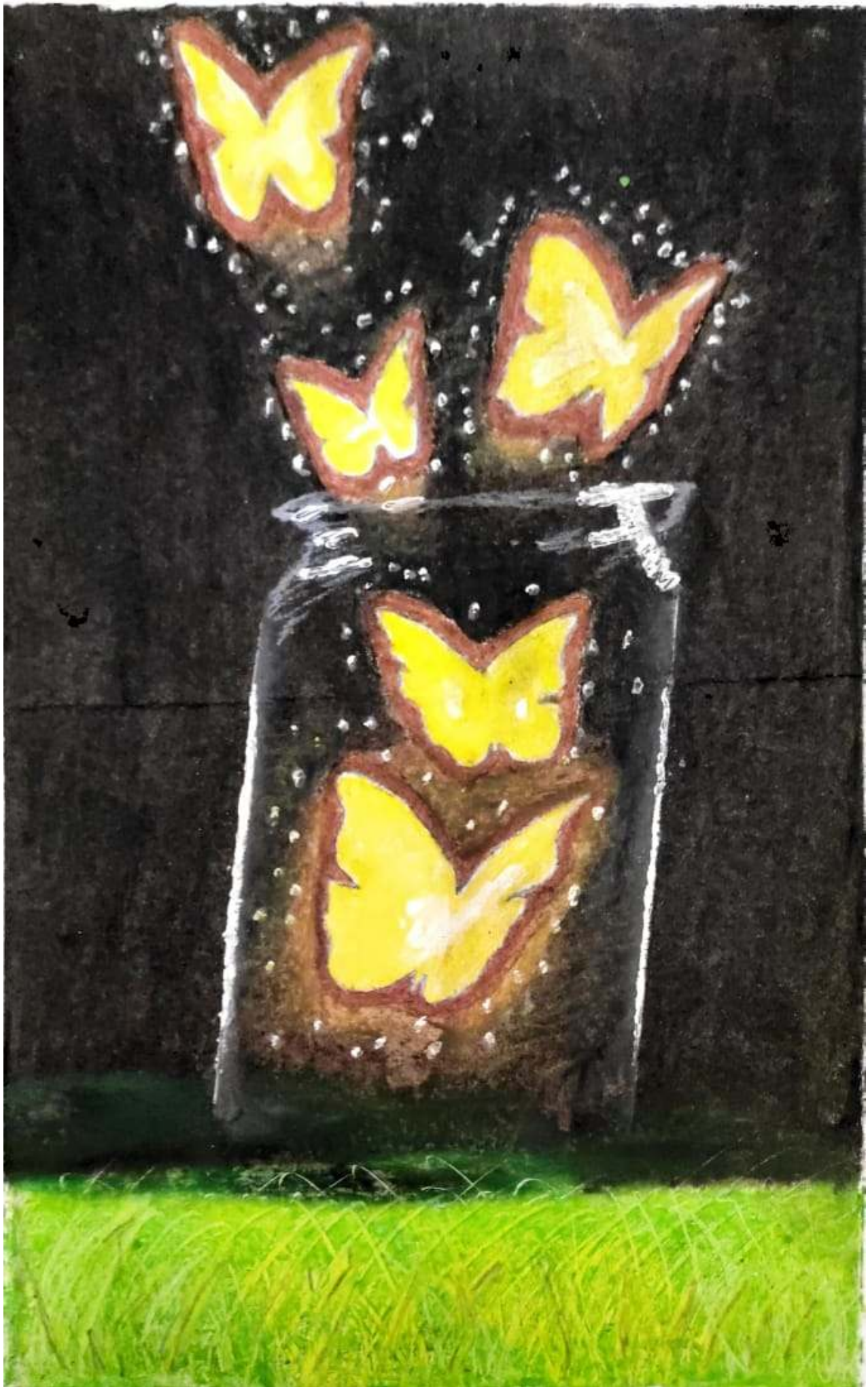
ദാമു അത്യാഗ്രഹത്തിനു പോയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വർണനാണയങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടിയേനെ.

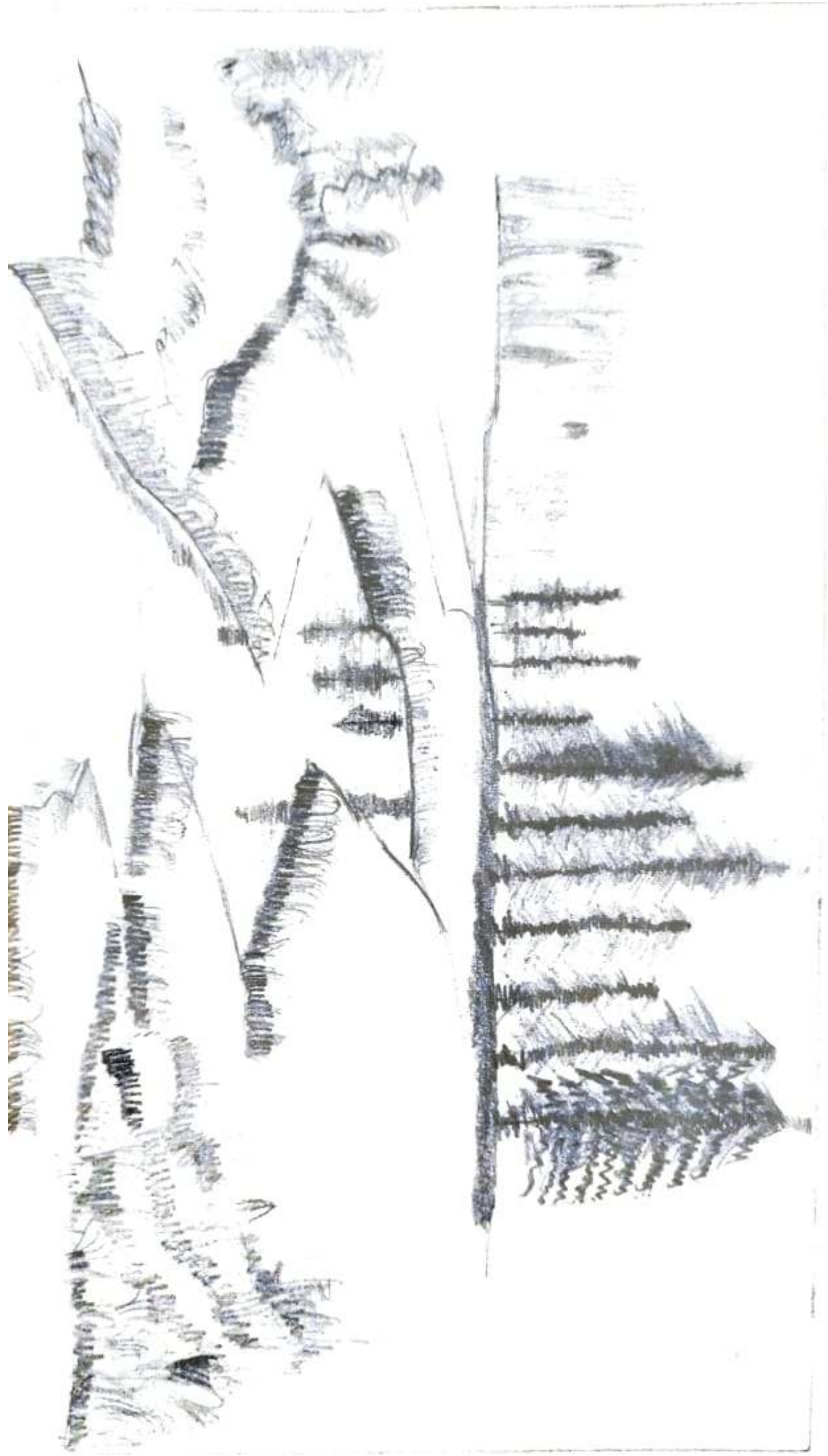
ഗുണപാഠം :-"അത്യാഗ്രഹം ആപത്ത്.."

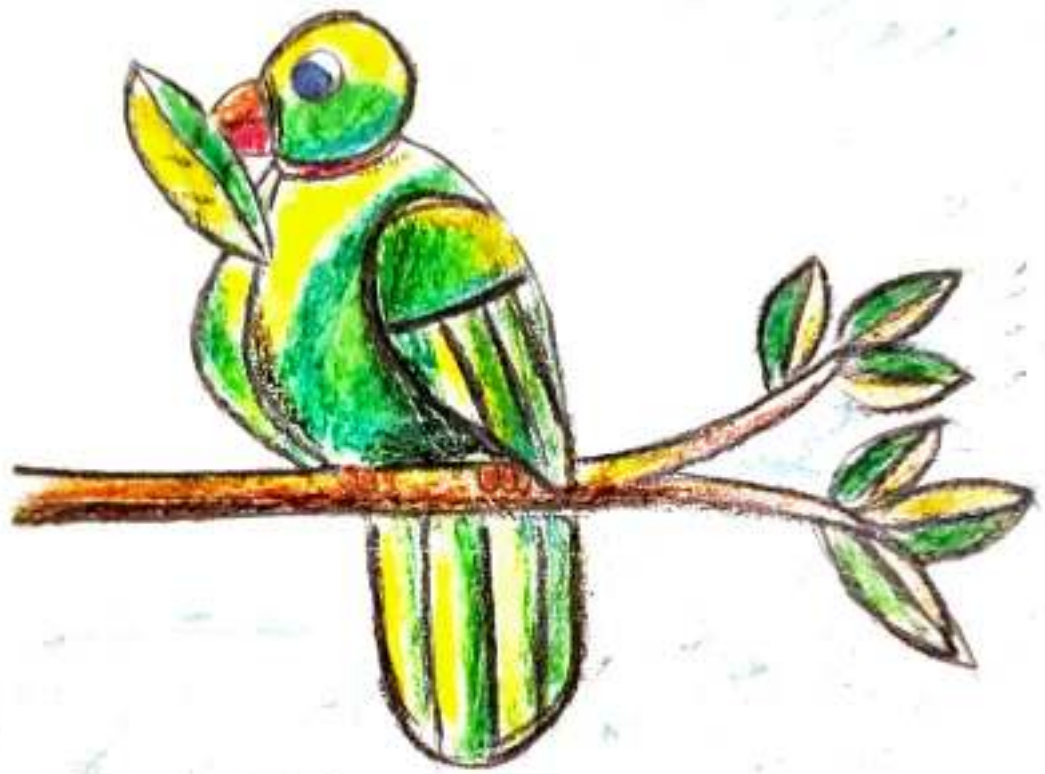

A

Wood Mountain 1977

അപ്പൂപ്പനും അമ്മയ്യയും ചാവങ്ങയും

ഒരിടത്തൊരിടത്ത് ഒരു അപ്പൂപ്പനും അമ്മയ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വീടിനു മുന്നിൽ ഒരു ചാവ മരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ചാവ മരത്തിൽ നിറയെ ചാവങ്ങ ഉണ്ടായി. ചാവമരം മുഴുവൻ ചാവങ്ങ പഴുത്തു കിടക്കുന്നത് കാണാൻ നല്ല രസമായിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അമ്മയ്യ അപ്പൂപ്പനോട് പറഞ്ഞു. "എന്ത് രസമാണ് ചാവങ്ങപഴുത്തു കിടക്കുന്നത് കാണാൻ. നമുക്ക് ഇതാർക്കും കൊടുക്കേണ്ട. അടുത്ത വീടുകളിലെ കുട്ടികൾ വരുമ്പോൾ നമുക്കവരെ ഓടിക്കാം."

ഇതുകേട്ട് അപ്പൂപ്പൻ പറഞ്ഞു. "ശരിയാ , ഇതാർക്കും കൊടുക്കേണ്ട. നമുക്കും കഴിക്കേണ്ട. എന്നും കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കും." അപ്പൂപ്പനും അമ്മയ്യയും ചാവയ്ക്ക് കാവലിരുന്നു. അവർ ചാവങ്ങ പഠിക്കാൻ വന്ന കുട്ടികളെയെല്ലാം ഓടിച്ചു. അവർ പഴുത്തു ചുവന്ന ചാവങ്ങ സന്തോഷത്തോടെ കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ അവരുടെ ചാവങ്ങ രാത്രിയിൽ ആരോ പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർക്കു മനസിലായി.

അവർ ആളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അത് ഒരു മരപ്പട്ടിയാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി.

അപ്പുപ്പനും അമ്മയ്ക്കും മരപ്പട്ടിയെ എങ്ങനെ പിടിക്കാം എന്ന് തല പുകഞ്ഞാലോചിച്ചു. അങ്ങനെ അമ്മയ്ക്കൊക്കെ ഒരു ബുദ്ധി തോന്നി.

അമ്മയ്ക്കു പറഞ്ഞു. "രാത്രി ആകുമ്പോൾ അപ്പുപ്പൻ ചാമ്പ മരത്തിനു മുകളിൽ ഇരിക്കണം. മരപ്പട്ടി വരുമ്പോൾ അതിനെ കുലുക്കി താഴേക്കിടണം. ഞാൻ ഒരു വടിയുമായി താഴെ ഇരിക്കാം. ഞാൻ അതിനെ അടിച്ചു കൊല്ലാം." അപ്പുപ്പൻ സമ്മതിച്ചു.

അങ്ങനെ രാത്രിയായി. അപ്പുപ്പൻ ചാമ്പ മരത്തിനു മുകളിൽ പുതച്ചു മൂടി ഇരുന്നു. അമ്മയ്ക്കു ചാമ്പ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലും ഇരുന്നു. കുറെ നേരമായിട്ടും മരപ്പട്ടി വന്നില്ല. അപ്പുപ്പന് ഉറക്കം വന്നു തുടങ്ങി. അപ്പുപ്പൻ അങ്ങനെ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉറങ്ങി മരത്തിൽ നിന്നു താഴേക്കു വീണു.

രാത്രിയല്ലേ അമ്മയ്ക്കുണ്ടോ കണ്ണു കാണാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ! അമ്മയ്ക്കു മരപ്പട്ടിയാണെന്നു വിചാരിച്ച് അപ്പുപ്പനെ അടിയോടടി.

അപ്പുപ്പൻ വേദന കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. നിലവിളിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു തോന്നി. "ഇത് മരപ്പട്ടിയുടെ സ്വരമല്ലല്ലോ. ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്വരം ആണല്ലോ?" അമ്മയ്ക്കു പുതപ്പു മാറ്റി

നോക്കിയപ്പോൾ , അതാ പാവം
അപ്പൂപ്പൻ അടി കൊണ്ട്
അവശനായി കിടക്കുന്നു. അമ്മയുടെ
വിഷമമായി.

പിന്നീട് അവർ എല്ലാവർക്കും
ചമ്പലം കൊടുക്കാൻ
തുടങ്ങി. കുട്ടികളുടെ സന്തോഷം
കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കും സന്തോഷം
തോന്നി.

ഗുണപാഠം :- നമ്മുടെ ഇടത്
മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കു വെക്കാൻ
സന്തോഷം ഇരട്ടിയാകും...

Long Lasting Memories

Alarm rings
The bird on flight...
Rushing to the school I am
The benches in rows
There they are cracking jokes,
Mischiefs, my friends.....
Can I bring back these
minutes
Love is here.....
They all are memories
But they live for long
Till my death.....

ജലം

കുടിക്കുവാൻ വേണം ജലം
കുളിക്കുവാൻ വേണം ജലം
നമുക്ക് അലക്കുവാൻ വേണം ജലം
അടുക്ക് അകറ്റുവാൻ വേണം ജലം
ജലക്ഷാമം ഇന്ന്
നാടാകെ ശ്രദ്ധം
ജനക്ഷേമത്തിനാ -
എത്രയോ കഷ്ടം
അരുതരുത്
ദുരപയോഗം അരുത് അതിനാൽ
അരുതരുത്
ജലം ദുരപയോഗമരുത്.
ജലം അമൂല്യമാണ്
അത് അറിയുക ജനതേ
ജലം അമൂല്യമാണ്
അത് കരുതുക ജനതേ
ജലം അമൂല്യമാണ് അത്
മലിനമാക്കരുത് മാനവ
അത് മലിനമാക്കരുത് മാനവ
അത് മലിനമാക്കരുത് മാനവ

നന്ദി

കൂടെ നിന്നവരോട്

സഹായിച്ചവരോട്

സർവ്വോപരി

സർവ്വേശ്വരനോട്